

hænger det hele af, om Anvendelsen af Pengene har været fornuftig eller ikke, og det ved jeg ikke noget om.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

E. Rasmussen: Jeg vil bestride Rigtigheden af denne Udtalelse, at der er et faktisk Underskud paa 57 000 Kr. Det faktiske maa dog være, hvad Gaardene har givet, og hvad det harkostet at opføre Laden. Enhver, der ejer en Gaard, er klar over, at hvis han nedbryder to Lader og bygger nye i Stedet for, vil Ejendomsskyldværdien ikke stige med det samme Beløb, som de to nye Lader har kostet. Det er den Maade, det ærede Medlem regner paa, og det er sikkert ikke rigtigt. Vil man være retfærdig i sin Bedømmelse af, hvad disse Gaarde har givet, maa man regne med, hvilke Udgifter der er afholdt til Forbedring af Bygninger, Besætning og Inventar.

Andreasen: Efter det lille Ordskifte, der forgangen Dag fandt Sted imellem det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) og mig, vil det være naturligt, at jeg straks henvender et Par Ord til ham.

Det ærede Medlem er jo, til Trods for at han kun en kort Tid har haft Sæde her i Tinget, et af Tingets mere fremtrædende Medlemmer paa konservativ Side. Jeg regner mig selv kun for at være $\frac{1}{140}$ af dette Ting, men det ærede 6te Medlem for Maribo Amt regner jeg for meget mere; jeg betragter ham nemlig som dette Tings største Demagog. Det er sandt, hvad Bladet „København“ skrev efter den Tale, det ærede Medlem holdt forleden Dag, at han har den Evne at faa sine Tilhørere til at tro, at han er Modstander af den Grønttorvshal, som han selv har stemt for skulde opføres. Jeg ser da hele hans Tale i Belysning af denne Opfattelse.

At det ærede Medlem ogsaa vilde forsøge sig i demagogisk Henseende paa det sønderjyske Spørgsmaal, var kun, hvad jeg havde ventet. At andre ærede Medlemmer fra samme Side endogsaa drager Grundtvig med ind i Agitationen imod Regeringen og os andre i denne Sag, overrasker mig heller ikke. Men jeg, der selv er opdraget i et grundtvigsk Hjem, kunde have Lyst til ogsaa at minde om et Ord af Grundtvig. Det lyder saaledes:

„Til eet Folk de alle høre,
som sig regner selv dertil,
har for Modersmaalet Øre,
har for Fædrelandet Ild.“

Dette Citat falder det mig naturligt at gengive her i Dag, fordi jeg fra en god Ven, der færdes ovre i de paagældende Egne, netop til Morgen modtog et Brev, hvori det paa ret overbevisende Maade skildres, hvorledes man taler og tænker om den Sag, som i disse Dage i saa høj Grad beskæftiger den danske Rigsdag. Vedkommende danske Sønderjyde, som har et varmt Hjerte for vort Fædreland, skriver — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse disse faa Linier —: „Med Hensyn til Genforeningen staar det jo stadig hen i det uvisse, hvor meget vi faar til Danmark. Vi kan ikke regne med mere end første Zone, og der vil endda blive en forbavsende Masse tyske Stemmer. Naar vi her taler med Grænseboerne i al Almindelighed, som anses for at være gode Danske, saa hører vi altid Omkvædet: Det kommer an paa, hvad Danmark vil tage vore Penge til. Det er rigtig nok“, skriver vedkommende. „I Dag giver de kun 12 Øre for en Mark i Vamdrup og naar en Sønderjyde gaar over Grænsen og køber f. Eks. et Par Støvler, koster de 600 Mark, og et Pund Margarine koster 12 Mark.“ Jeg er Regeringen taknemmelig for, at den har stillet sig afvisende overfor en Regulering af Grænsespørgsmaalet paa Grundlag af Egoisme og Berigelseslyst. Det er dette, Regeringen og den danske Rigsdag hidtil har gjort. Jeg ønsker, for at tale med Grundtvig, ikke, at Fædrelands Ild skal omsættes i danske Kroner, sammenlignet med tyske Mark. Det ser jo ud til, at det for det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) og hans Partifæller er kærere at faa en Tysker omvendt end at faa til Landsmænd 100 dansktænkende, dansk-talende og dansksindede Sønderjyder, der ikke har Omvendelse behov.

Jeg maa efter at have gjort disse Bemærkninger til det ærede 6te Medlem for Maribo Amt ogsaa gøre en enkelt Bemærkning til det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller), det ærede Medlem, som jeg forleden tillod mig at kalde det ærede Medlem fra Københavns Universitet, hvilket alligevel ikke er kommet frem i Rigsdagstidende, jeg ved ikke af hvilken Grund. Jeg troede, det var tilladeligt at betegne det ærede Medlem som Professor ved Universitetet, naar man ikke lige i Øjeblikket kan huske, hvilket Num-